

POSTANOWIENIE

28 września 2023 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Mariusz Łodko

na posiedzeniu niejawnym 28 września 2023 r. w Warszawie
w sprawie z powództwa M. A. i M. A.1.
przeciwko L. spółce z ograniczoną odpowiedzialnością spółce komandytowej w W.
o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego,
na skutek skargi kasacyjnej M. A. i M. A.1.
od wyroku Sądu Apelacyjnego w Lublinie
z 28 lutego 2022 r., I ACa 361/21,

- 1. odrzuca skargę kasacyjną;**
- 2. oddala wniosek pozwanego o zasądzenie zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Powodowie – M. A. i M. A.1. wnieśli skargę kasacyjną od wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Lublinie z 28 lutego 2022 r.

Pozwany w odpowiedzi na skargę kasacyjną wniósł o wydanie postanowienia odmawiającego przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, ewentualne jej oddalenie i zasądzenie kosztów postępowania kasacyjnego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Elementem konstrukcyjnym skargi kasacyjnej jest m.in. wniosek o uchylenie lub uchylenie i zmianę orzeczenia z oznaczeniem zakresu żądanego uchylenia i zmiany (art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c.). Wysoce sformalizowany charakter skargi jako

nadzwyczajnego środka prawnego oraz obowiązek jej sporządzenia przez fachowych pełnomocników procesowych, sprawia, że jakiegokolwiek braki w zakresie elementów konstrukcyjnych skargi kasacyjnej (art. 398⁴ § 1 k.p.c.) nie podlegają naprawieniu w drodze postępowania sanacyjnego, lecz powodują jej odrzucenie *a limine*. W orzecznictwie Sądu Najwyższego przyjmuje się, że skarga, w której strona nie sprecyzowała, w jakiej części żąda uchylenia lub zmiany zaskarżonego orzeczenia podlega odrzuceniu, albowiem Sąd Najwyższy nie może ustalać zakresu swojej kognicji przy rozpoznawaniu skargi w drodze zabiegów interpretacyjnych (zob. m.in. postanowienia SN: z 11 stycznia 2011 r., V CSK 272/10; z 15 czerwca 2016 r., II CZ 43/16; z 17 maja 2006 r., II PZ 17/06).

Obowiązek oznaczenia wniosku o „uchylenie lub zmianę” (art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c.) stanowi o istocie skargi kasacyjnej jako środka nadzwyczajnego, wnoszonego od orzeczenia prawomocnego. Orzeczenie Sądu drugiej instancji z zasady nie poddaje się zmianie, a wszelka ingerencja w jego treść musi zostać poprzedzona uchyleniem go w całości lub w odpowiedniej części. Skarga kasacyjna powodów wniosku „o uchylenie lub zmianę orzeczenia” w ogóle nie zawiera. Skarżący wnieśli wyłącznie o „zmianę wyroku Sądu Apelacyjnego w Lublinie... poprzez uwzględnienie powództwa w całości i pozbawienia tytułu wykonawczego w całości...”. Brak odpowiedniego wniosku w skardze kasacyjnej nie podlega uzupełnieniu i uzasadnia odrzucenie skargi kasacyjnej już na etapie jej badania przez sąd drugiej instancji (art. 398⁶ § 2 w zw. z art. 398⁶ § 1 k.p.c.).

Wniosek kasacyjny nie tylko nie spełnia wymagań ustawowych, ale również jest sformułowany wadliwie, bowiem skarżący domagają się zmiany wyroku Sądu Apelacyjnego, co nie jest przecież możliwe. Oczywiście jest bowiem, że wyrok ten wymaga uchylenia, które to orzeczenie nie może być jednocześnie w tym zakresie zmienione.

Z tych względów Sąd Najwyższy odrzucił skargę kasacyjną na podstawie art. 398⁶ § 3 k.p.c., która podlegała odrzuceniu przez sąd drugiej instancji. Jednocześnie oddaleniu podlegał wniosek pozwanego o zasądzenie kosztów postępowania kasacyjnego, powiązany w odpowiedzi na skargę wyłącznie z

wydaniem postanowienia odmawiającego przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, ewentualnie z jej oddaleniem (zob. postanowienia SN: z 11 stycznia 2002 r., III CKN 563/01; z 29 maja 2009 r., V CSK 37/09; z 8 sierpnia 2012 r., II CSK 112/12).

[ms]

[wr]